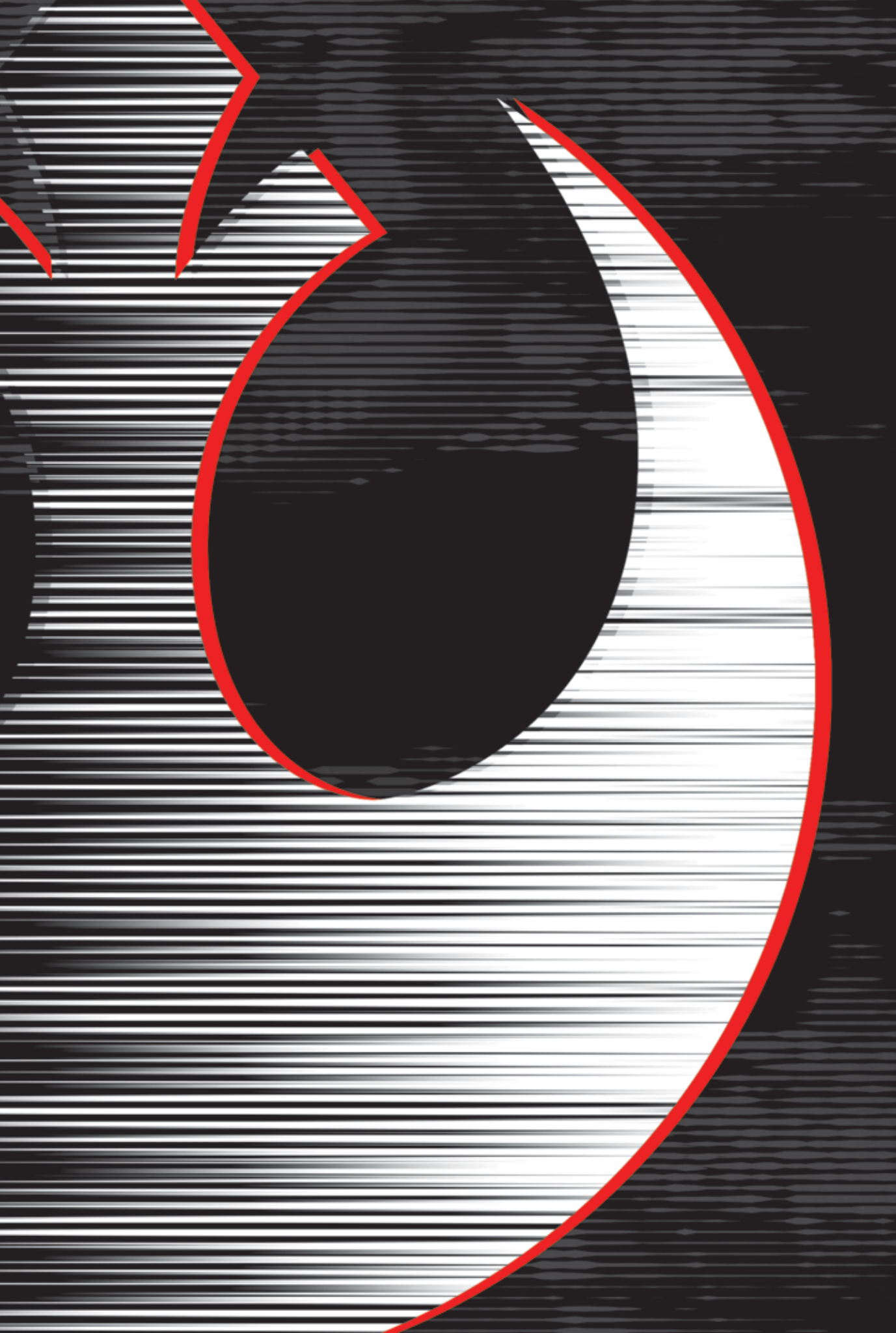

**ČÁST
PRVNÍ**

KAPITOLA 01: SPĚCHEJ POMALU

WOOKIEE SI S HLUBOKÝM zabručením povzdychl a upřel pohled na medaili, která mu ležela na dlani. Na lidech vypadala masivně a řádně, pěkně visela na krku. V jeho ruce vypadala maličká, a když zavřel ruku v pěst, dokázal medaili skrýt celou. Pěkná věcička, s uspěchanou rytinou stylizované květiny, která měla možná připomínat emblém Republiky. V jejím srdci vycházející slunce, z poloviny nad obzorem, symbolizující jak úsvit nové naděje těsně po vítězství nad Galaktickým impériem, tak zničení Hvězdy smrti.

Povzdychl si podruhé, ocenění uschoval do kapsy na pásu na munici, který měl přehozený přes levé rameno, a předklonil se ve svém sedadle, aby vyhlédl z kokpitu *Millennium Falconu*. Povstalci venku pobíhali sem a tam po hangáru a připravovali se na evakuaci. Základna na Yavinu 4 byla mírně řečeno ohrožena. Po zničení Hvězdy smrti potrvá nanejvýš den – možná ještě méně –, než imperiální flotila dorazí, a všechno co najde, rozdrtí na sutiny a prach. Ačkoli by stále mohli být

bez sebe radostí, vrchní velitelé povstání si byli dobře vědomi, že by takový útok nedokázali odrazit. S Hvězdou smrti měli štěstí, ačkoli i tak je ta akce přišla velice draho. Takové štěstí nemohli mít dvakrát. Nyní, jak Wookiee věděl, měli v plánu se ve stejnou chvíli rozletět po galaxii na všechny možné i nemožné strany, aby za sebou zametli stopy. Později se zase měli sejít, pokud možno na mnohem bezpečnějším místě.

Zabručel a přemýšlel, jak povstalci hodlají přežít. Jejich vlastní flotila – a že to slovo použil velkoryse – byla už teď rozprášená. Na čtvrtém měsíci Yavinu zbývaly jen tři stíhačky – dva X-wingy a jeden Y-wing –, které přečkaly bitvu, a kromě nich už jen asi tři tucty transportérů různých tvarů, účelů i velikostí, které byly zastaralé už před pádem Republiky.

Wookieemu se jejich vyhlídky nelíbily.

Navzdory tomu rozuměl jejich zápalu. Byl koneckonců Wookiee a dobře věděl, co je vášeň. Pocházel z hrdého národa, který žil na domovské zalesněné planetě Kashyyyk stovky let v míru. Až do klonových válek. Tehdy byl o něco mladší; když bojoval za klonových válek proti bitevním droidům separatistů, bylo mu jen sto osmdesát. Na vlastní oči viděl, jak klonovaní vojáci zradili své jediské velitele. Pak přišlo Impérium. Viděl svůj lid, svoje bratry a sestry, svou rodinu, spoutané v řetězech a rozprodané do otroctví po celé galaxii. Sám byl v řetězech a už při té vzpomínce se mu z hrdla vydralo zavrčení.

A proto povstání rozuměl. Po pravdě řečeno, přidal by se k němu, nebýt dvou věcí: toho Corelliana a té lodi. Neopustil by ani loď, ani jeho. Byl s oběma spjatý, stejně jako oni s ním.

Když se setkali poprvé, Han Solo v něm důvěru nevzbuzoval. Byl to domýšlivý mluvka, dost arogantní. Zdálo se, že má mnohem větší starost o sebe než o ostatní. Sám Solo tomu říkal „osvícenej egoismus“.

„Pokud se o svůj blahobyť v týhle galaxii nepostarám já sám, nikdo jinej to za mě neudělá, kamaráde,“ říkával. Navzdory tomu Solo Wookieemu dokázal, že se v něm mýlil. Dokázal mu to, když společně uprchli na Vnější okraj, kde přežívali mezi nájemnými lovci, piráty i dalšími pašeráky a snažili se vydělat si na živobytí prací pro Hutty. Dokazoval mu to zas a znovu, a jestli se Wookiee o svém příteli a partákovi naučil jednu věc, pak to, že bylo nemožné uhodnout, na čem bude Corellianovi záležet nebo proč tomu tak bude. Navzdory všemu předstírání a napařování se byl Han Solo v jádru stejně zlatý jako ty medaile, které všichni dostali za svou účast na zničení Hvězdy smrti.

Komunikátor na kontrolním panelu nad Wookieeho hlavou se rozsvítil, modře blikal a kňoural svoji melodii. Na jiných lodích by komunikátor šveholil neustále, dožadoval by se pozornosti, ale *Falcon* nikdy nebyl jako jiné lodi. To byla jenom další ze zvláštností, další z věcí, kvůli kterým tu loď tak miloval.

Když ten kluk z Tatooinu, Skywalker, tu loď tehdy v Mos Eisley uviděl poprvé, popsals ji jako „vrak“. Solo si to vzal osobně, Wookiee ale chápal, proč to Luke řekl. Samozřejmě s tím nesouhlasil, ale chápal to. *Falcon* byla loď, která vypadala stejně jako všechny ostatní corellianské lehké frachtáky YT-1300, a po celé galaxii jich musely létat tisíce, ne-li stovky tisíc.

Kokpit YT-1300 se z důvodů nepochopitelných pro všechny kromě návrhářů z Corell Industries nacházel na pravoboku a vyčníval ve zvláštním úhlu, místo aby byl uprostřed. Motory byly vzhledem k velikosti už překonané, zato ovládání bylo tak náročné, že ke zvládnutí temperamentu YT-1300 za letu bylo zapotřebí kromě pilota ještě kopilota. I přesto hrozilo, že se vymkne kontrole, pokud oba přesně nevěděli, co mají dělat.

To se týkalo série YT-1300 obecně jako takové.

Tahle konkrétní loď ale všechny tyto vlastnosti ještě násobila exponenciální řadou. Byla potlučená. Byla odřená. Potřebovala nátěr a takřka neustálou údržbu. Minimálně polovina peněz, kterou vydělali pašováním pro Jabbu Hutta nebo jiné zákazníky, šla na údržbu, nové součástky a palivo. To *Falcon* přímo hltal, jako by se týdny toulal písčitém Dunovým mořem bez příjmu jakýchkoli tekutin. Generátory umělé gravitace měly otravné – a upřímně řečeno znepokojivé – sklony při prudkém manévrování vynechávat, což mělo za následek nepříjemný let přes kajutu, pokud jste se zapomněli připoutat. Četné počítače, které měly zařídit, aby všechno na lodi pracovalo tak, jak má, si za ta léta nejenom vyvinuly vlastní počítačové nářečí, ale někdy to dokonce vypadalo, že se na sebe zlobí a nemluví spolu. O stavu stabilizátorů iontového proudění nebo o způsobu, jakým kompenzátory zrychlení Duvo-Pek místo kompenzace dělaly přesný opak, by Wookiee mohl vyprávět sáhodlouhé romány.

Ale byla to zatraceně *rychlá* loď.

Nejrychlejší, kterou kdy pilotoval – kterou kdy viděl.

Prořezávala se vesmírem a atmosférou, jako by k tomu byla zrozená, a on a Solo, usazení bok po boku, ji byli schopni přimět tančit způsobem, ze kterého by původním návrhářům z Corellie spadla čelist. Upravili skoro každou součást motorů – od nejmenších šroubků až po hlavní pohon – a vymámili z ní víc síly, větší rychlost. Rozebrali ji a zase složili dohromady vícekrát, než by Wookiee dokázal spočítat, a pokaždé jim za odměnu vrátila víc a říkala si o to, aby ji dotlačili ještě dál.

Miloval tu loď.

Svou dlouhou napřaženou paží Wookiee plácl do blikajícího tlačítka komunikátoru, zavrčel na pozdrav a zeptal se Sola, co mu tak dlouho trvalo.

„Jemináčku! Chewbacco, kde jste slyšel taková slova?“

Wookiee se zasmál. To nevolal Solo, ale protokolární droid C-3PO.

„Kapitán Solo vás prosí do řídicí místnosti.“

Wookiee se zamračil a zavrčel svou odpověď.

„Vím jistě, že nemám nejmenší tušení,“ odpověděl C-3PO. „Říká, že za ním máte okamžitě přijít, protože princezna nepřijme ne jako odpověď, a on má pocit, že od vás to bude přesvědčivější.“

Wookiee se zazubil, především proto, že věděl, že ho nikdo nevidí. Han a Leia se hádali neustále už od první chvíle, co se poznali. Tohle vysvětlovalo všechno. Měli odletět už více než před hodinou, zpátky na Tatooine. Dohromady z odměny za záchranu princezny z Hvězdy smrti a výplaty, kterou měli přislíbenou za let na Alderaan, měli teď víc než dostatek

peněz, aby srovnali dluhy s Jabbou. Dokonce i dost na to, aby ho přiměli odvolat nájemné lovce, které už za nimi vyslal. To mohlo ale vyjít jedině v případě, že přinesou peníze Jabbovi osobně. Pokud je nájemní lovci najdou jako první, budou jim peníze k ničemu.

K těm, co mu dlužili peníze, nebyl Jabba zrovna vlídný. Obral by je o jejich svobodu, možná o jejich životy, a rozhodně by si vzal *Falcon*. Nic z toho se Wookieemu nezamlouvalo. A s určitostí věděl, že Solovi se to zamlouvalo ještě méně.

Wookiee zavrčel na C-3PO svou odpověď, znovu plácl do tlačítka komunikátoru, vyšvihnul se ze sedadla, a ze zvyku shrbený vyšel ven z kokpitu a rozhoupal přívěsek z hracích kostek, které tam před lety z legrace pověsil.

Jenom jedna věc mohla Hana Sola zdržet od jejich odletu a tou byla hezká dívka. Musel připustit, že ho zajímalo, co přesně ta hezká dívka chce.

* * *

„Tohle se mě netýká!“ říkal Han Solo. „Nejsem součástí vašeho povstání, nejsem bojovník za svobodu a nepracuju pro vás, Vaše Blahorodí!“

Princezna Leia Organa z Alderaanu udělala dva různé kroky vpřed a zaklonila hlavu, aby pašerákovi viděla do tváře. Pokud na ni těch těch třicet centimetrů, o které ji Solo převyšoval, udělalo dojem, nedala to znát. Zvedla prst a ukázala jím na pašeráka, jako by zvažovala, jestli ho má píchnout do oka.

„Kdybys pro mě pracoval,“ říkala, „už bych tě dávno vyhodila.“

„Dámo, kdybych pracoval pro tebe, dal bych ještě mnohem dřív výpověď.“ Solo si založil ruce na prsou a na chvílku si byl jistý, že měl poslední slovo.

Princezna zůstala na chvíli nehybná a probodávala ho pohledem, o kterém si pomyslel, že jím kdysi protivníky v teď už rozpuštěném Imperiálním senátu musela dohánět k pláči.

Jeden z povstaleckých vojáků, zaměstnaný rozebíráním kontrolní místnosti, proklouzl kolem s rukama plnými přístrojů a opatrně se vyhýbal očnímu kontaktu. Během bitvy byla místnost přeplněná obrazovkami, které ukazovaly vytrvalý postup Hvězdy smrti k měsíci Yavinu a monitoryvaly vysílání pilotů. Na nich mohli povstalci sledovat, jak přicházejí o stíhačku za stíhačkou následkem ničivé palby z kanonů Hvězdy smrti nebo stíhaček TIE. Základna byla zřízena v chrámu bohů dávno zapomenutého a vyhynulého národa Yavinu 4. Povstalci chrám objevili a proměnili ho ve středisko všech svých operací. Teď se měl zase stát tím, čím býval, svatyní všech ztracených a zapomenutých.

Kolem prosvištěl potlučený služební droid s monitorem v náruči, což si Leia vzala jako záminku, aby ukončila jejich soutěž v zírání, a odvrátila se od Sola se sotva zakrývaným znechucením. Byla rozzlobená a nebála se to dát najevo. Solo musel připustit, že ho svým způsobem těšilo ji rozčilovat. Nechala se vytočit tak snadno. Byla bezpochyby jednou z nejkrásnějších žen, se kterými se kdy setkal, což v případě Hana Sola doopravdy něco znamenalo, protože při svých cestách galaxií narazil na nespočet krásných žen. Byla bystrá, odvážná

– možná vzhledem k její účasti na povstání až sebevražedně – a dovedla se bránit, což ji v jeho očích dělalo ještě přitažlivější. Byla navíc tvrdohlavá jako gundark a to se mu líbilo taky. Popravdě, měl ji svým způsobem rád, hlavně po tom všem, čím si prošli společně s tím klukem a tím starcem.

V žádném případě ale nehodlal nic z toho říct *jí*, zvláště ne teď, když se v něm snažila vzbudit pocit provinilosti a přimět ho možná i zemřít pro věc, kterou nepokládal za svou.

Jedny ze dveří do provizorní a stále se zmenšující řídicí místnosti se právě otevřely a trojice vojáků vyvezla další vybavení, zatímco Chewbacca přikrčil hlavu, aby mohl vejít dovnitř. Solo zachytil pohled svého parťáka a Wookiee mírně kývl na pozdrav.

Princezna Leia sledovala, jak se Wookiee přibližuje, dokud nestál po boku Sola, a pak se zase otočila tváří v tvář pašerákovi.

„Zemře spousta lidí.“ Řekla to prostě jako holý fakt a dívala se na něj těma hnědýma očima, které vypadaly, že vidí všechno.

„Já je neznám,“ odpověděl Solo.

Na okamžik – vážně jen okamžik – uviděl v její tváři zklamání a pocítil něco, co se nebezpečně podobalo provinění.

„Můžu se na něco zeptat?“ obrátila se Leia k Wookieemu a ukázala palcem na Sola. „Má v těle bijící srdce, nebo jenom trezor, kam si ukládá kredity?“

Chewbacca zasupěl, naklonil hlavu a podíval se na Sola. Potom cosi zavrčel. „Ale ne, ne,“ řekl Solo. „Ještě jsi neslyšel, co po nás chce, Chewie. Jen do toho, vaše zářivá vznešenosti,

povyprávěj mu o tý sebevražedný misi, kterou máš pro nás v rukávu.“

„Pokud se budete držet plánu, není to sebevražedná mise.“ Leia poklepala na ikonku na hlavním bitevním displeji, jedním z posledních přístrojů, který byl dosud zapojený, a to jen proto, že k jeho odnesení byla potřeba pomoc dalšího půtuctu droidů. Displej se rozsvítil a ukázal mapu galaxie. Znovu poklepala na displej, tentokrát rychle, a Solo s Chewbaccou společně sledovali, jak se mapa zvětšuje a přibližuje část Vnějšího okraje. S posledním klepnutím se mapa ustálila a zobrazovala soustavu šesti planet.

„Cyrkon na Vnějším okraji, na hranici huttského prostoru,“ řekla Leia a ukázala na druhou planetu soustavy. „Mimo imperiální sféru, takže tam narazíte na spoustu lidí, jako jste vy.“

„Má na mysli pašeráky,“ vysvětlil Solo Chewbaccovi.

„Ne, mám na mysli kriminálníky,“ opáčila Leia.

Chewbacca zdvihnul obočí.

„Problém povstání je ten, že nemáme zdroje,“ říkala Leia a upřeně se dívala na zobrazenou mapu. „A toho, co máme, není nikdy dost. Musíme být neustále v pohybu – proto teď probíhá evakuace. Impérium má *všechno*. Všechny zdroje, všechna vojska, všechny špehy. Abychom přežili, musíme plánovat ne jeden, ne tři, ale pět tahů dopředu. Musíme mít náhradní plány. Nejen kam se ukryjeme příště, ale kam bychom se *mohli* vydat, když nám něco nevyjde a původní místo bude v ohrožení. Potřebujeme mít víc možností.“

„Pokud plánujete schovat svoje povstání na Cyrkonu,

budete ho stěhovat dřív, než se nadějete,“ mýnil Solo. „Je to moc blízko k Huttům – ti vás prodají, ani nemrknou.“

Odhlédla od mapy na dostatečně dlouho, aby po Solovi strelila dalším ostrým pohledem. „Díky, kapitáne, za takový brilantní strategický náhled.“ Ukázala na mapu. „Cyrkon není místem příští povstalecké základny.“

„Jste chytřejší, než se zdáte.“

Ignorovala ho a znovu poklepala na ovládání displeje. Mapa se odsunula stranou a do středu vyskočil nový obraz. Hologram muže, kterému bylo zhruba dvacet standardních let. Solo ho nepoznával.

„Tohle je poručík Ematt, velitel Ťuhýků.“ Leia se odmlčela a zírala na hologram. „Ťuhýci jsou speciální jednotkou průzkumníků povstání. Tvoří malý tým a jejich mise je velice prostá. Mají za úkol vyhledávat, zabezpečovat a připravovat místa nových základen. Sestavují seznam. Vybírají seřadiště a nástupní prostory. Prozkoumávají všechny možnosti.“

„Na pár lidí to je spousta citlivejch informací,“ prohodil Solo.

„Ano. Ale jinak bychom si nedokázali zajistit bezpečnost. Čím míň lidí ty citlivé informace zná, tím míň lidí je může vyzradit.“

Chewie souhlasně zabručel.

„A Ematt ty informace zná, Hane, rozumíš tomu? On ví nejenom to, kam se chystáme, ale zná i naše záložní plány. Zná všechna místa setkání. Ví, kam jsme ukryli zbraně, potraviny, léky. Ví všechno.“

Solo přikývl. V žaludku se mu udělalo kyselo, asi jako kdyby snědl zkažené jídlo. Měl z toho všeho špatný pocit.

„Tuhýci byli na Taanabu přepadeni Imperiální sekci bezpečnosti,“ řekla princezna. „Ematt přepadení unikl, ale zbytek jeho týmu byl pobit. Podařilo se mu poslat nám zprávu o tom, co se stalo a že se dostal z planety a je na cestě na Cyrkon. Ale ISB jde po jeho stopě, je sám a zranitelný.“

Chewie jemně zafuněl, jen tak sobě pod vousy. Měli to se Solem oba čekat.

„*Falcon* je jediná loď dostatečně rychlá na to, aby se dostala na Cyrkon včas.“ Stiskla ovládání u mapy ještě jednou a obraz zmizel. Otočila se a podívala se na ně – nejdřív na Chewieho, potom na Hana. „Pokud ISB Ematta dopadne, bude ho mučit, zdroguje ho. Nakonec z něj dostane všechno. A to bude konec povstání.“

Už nebyla rozzlobená. Nežadonila, neprosila. Jen se na ně dívala, na Sola a jeho přítele a parťáka, a čekala. Svoje už si řekla.

Solo měl radši, když byla rozzlobená.

Chewbacca zavrčel, krátce párkrát zavyl a zakončil to hlubokým zabručáním.

Solo se na něj udiveně podíval. „Pořádně si to rozmysli, Chewie.“

Wookiee si odfrkl.

Solo zavrtěl hlavou. „Máš podpořit mě, ne se přidat na její stranu!“

Wookiee si odfrkl znovu.

Solo tomu nemohl uvěřit. „Ona po nás chce, abysme letěli

do soustavy na okraji huttskýho prostoru zachránit chlapa, co už je možná po smrti, nehledě na to, že po něm jde ISB! Nehledě na to, že na Cyrkonu se slejzá nejhorší lůza z celý galaxie. Nehledě na to, že Jabba se chystá na nás vyslat nájemný lovce, pokud už to teda neudělal –“

Chewbacca zavrčel a zavyl.

„Já vím, že je to na Vnějších okraji! Víím, že to máme po cestě, ale i když se nám to podaří, musíme ho doručit na místo setkání, jinak se tomu nedá zrovna říkat záchrana! Tohle není náš boj, kamaráde!“

Tentokrát Wookiee jenom mlčel a díval se na Sola těma svýma modrýma očima.

Leia se dívala taky.

Solo si povzdychl. *Některé bitvy, pomyslel si, se prostě nedají vyhrát.*

„Budeme potřebovat znát nějaký heslo, aby nás Ematt poznal,“ řekl Solo. Snažil se neznít mrzutě.

Leia se usmála, jako by celou dobu věděla, že Solo nakonec podlehne.

„A čekám, že za to dostanu zaplaceno,“ dodal Solo a zamračil se.